

Avtale mellom Norge og Latvia vedrørende gjensidig fremme og beskyttelse av investeringer

Ident	16-06-1992 nr 1 Bilateral
Tittel (norsk)	Avtale mellom Norge og Latvia vedrørende gjensidig fremme og beskyttelse av investeringer
Tittel (originalspråk)	Agreement between Norway and Latvia on the mutual promotion and protection of investments
Avtalens undertegningsdato	16-06-1992
Avtalens undertegningssted	Riga
Avtalens ikrafttredelsesdato	01-12-1992
Fullmakt til undertegning	12-06-1992 kgl.res.
Publisert	Overenskomster 1992 s 1512
Endret/tillegg	TRA-2022-07-27-15

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Latvias Regjering (hver av dem heretter kalt en «kontraherende part»),

som ønsker å utvikle det økonomiske samarbeid mellom de to stater,

som er opptatt av å stimulere og skape gunstige forhold for investeringer foretatt av investorer tilhørende den ene kontraherende part på den andre kontraherende parts territorium basert på likhet og gjensidig nytte,

som erkjenner at gjensidig stimulering og beskyttelse av investeringer i samsvar med denne avtale vil fremme initiativ på dette området,

er blitt enige om følgende:

Artikkel I Definisjoner

I henhold til formålet med denne avtale:

1. betyr uttrykket «investeringer» enhver form for aktiva investert på en av de kontraherende parters territorium i samsvar med dens lover og forskrifter av en investor tilhørende den andre kontraherende part og betyr især, men ikke utelukkende:

- (i) fast eiendom og rørlig gods samt andre eiendomsrettigheter så som pant i fast eiendom, håndpant, garanti og lignende rettigheter;
 - (ii) aksjer, obligasjoner og andre former for kapitalinteresser i selskaper;
 - (iii) krav på penger som er brukt til å skape økonomiske verdier eller krav på enhver ytelse i henhold til kontrakt som har en økonomisk verdi;
 - (iv) industrielle og immaterielle eiendomsrettigheter, så som teknologi, know-how og good-will;
 - (v) konsesjoner i henhold til lov eller kontrakt til å drive forretningsvirksomhet, herunder konsesjon om leting etter, foredling, utvinning eller utnyttelse av naturressurser;
- varer som i henhold til en leasingavtale stilles til disposisjon for en leier på en kontraherende parts territorium av en utleier som har status som statsborger i den andre kontraherende part eller en juridisk person som er registrert eller opprettet i henhold til gjeldende lov på territoriet til denne kontraherende part, skal ikke behandles mindre gunstig enn en investering.
- 2. betyr uttrykket «avkastning» lovlige beløp som investeringen kaster av seg, så som fortjeneste, renter, royalties, gebyrer, dividender eller annen lovlig inntekt som følger av investeringer.
 - 3. betyr uttrykket «investor» for hver av de kontraherende parter:
 - a) en fysisk person som har status som statsborger i den kontraherende part i henhold til vedkommende stats lovgivning,
 - b) juridiske personer, så som selskaper, firmaer, bedrifter, organisasjoner eller sammenslutninger som er registrert eller opprettet i henhold til gjeldende lov på vedkommende kontraherende parts territorium.
 - 4. betyr uttrykket «territorium»:

Kongeriket Norges territorium og Republikken Latvias territorium, innbefattet territorialfarvannet og kontinentalsokkelen hvor de berørte stater i medhold av folkeretten utøver suverene rettigheter når det gjelder leting etter og utnyttelse av naturforekomster i slike områder.

Artikkel II

Avtalens gyldighet

Denne avtale kommer til anvendelse for investeringer foretatt etter 1. januar 1987 på en kontraherende parts territorium i samsvar med dens lover og forskrifter.

Artikkel III

Fremme og beskyttelse av investeringer

Hver kontraherende part skal på sitt territorium fremme og stimulere til investeringer fra investorer tilhørende den andre kontraherende part og skal tillate slike investeringer i samsvar med sine lover og forskrifter og gi disse en rettfærdig og rimelig behandling og beskyttelse. Slike investeringer skal være underlagt lovene og forskriftene i den kontraherende part på hvis territorium investeringene ble foretatt.

Artikkel IV

Mestbegunstigelsesregler

1. Investeringer som foretas av investorer tilhørende den ene kontraherende part på den andre kontraherende parts territorium, skal gis en behandling som ikke er mindre gunstig enn den som gis investeringer foretatt av investorer tilhørende ethvert tredjeland.

2. Behandlingen i henhold til denne artikkel kommer ikke til anvendelse for fordeler som er innrømmet investorer tilhørende et tredjeland av den andre kontraherende part på grunnlag av en eksisterende eller fremtidig tollunion eller økonomisk union eller lignende internasjonal avtale eller frihandelsavtale som den ene eller den andre kontraherende part er eller blir part i. Slik behandling skal heller ikke vedrøre fordeler som en av de kontraherende parter innrømmer investorer tilhørende et tredjeland i henhold til en dobbeltbeskatningsavtale eller andre avtaler om beskatning eller nasjonal skattelovgivning.

Artikkel V

Erstatning for tap

Investorer tilhørende den ene kontraherende part som lider tap på den andre kontraherende parts territorium som følge av krig, revolusjon, andre væpnede konflikter, nasjonal unntakstilstand eller andre lignende hendelser, skal gis en behandling som ikke er mindre gunstig enn den som gis investorer tilhørende ethvert tredjeland når det gjelder tilbakebetaling, skadesløsholdelse, erstatning eller andre former for vederlag. En slik utbetaling skal fritt kunne overføres.

Artikkel VI

Ekspropriasjon og erstatning

1. Investeringer som foretas av investorer tilhørende den ene kontraherende part på den andre kontraherende parts territorium kan ikke bli ekspropriert, nasjonalisert eller være gjenstand for andre tiltak med tilsvarende virkning (alle slike tiltak er heretter kalt «ekspropriasjon») unntatt når følgende vilkår er oppfylt:

- (i) ekspropriasjonen skal være i offentlig interesse og gjennomføres etter de internrettslige regler;
- (ii) den skal ikke være diskriminerende;
- (iii) den skal bare skje mot umiddelbar, adekvat og effektiv erstatning.

2. Slik erstatning skal utgjøre investeringens markedsverdi umiddelbart før datoen for ekspropriasjonen og skal betales uten forsinkelse. Erstatningen inkluderer renter regnet fra den første dag etter ekspropriasjonsdatoen til utbetalingsdagen basert på libor-renten for passende valuta og for et tilsvarende tidsrom. Utbetaling av erstatningen skal være praktisk gjennomførbar og skal kunne overføres fritt.

Artikkel VII

Overføringer

1. Hver kontraherende part skal, under hensynstagen til sine lover og forskrifter, uten forsinkelse og innen det tidsrom som normalt er nødvendig for å fullføre alle formaliteter i forbindelse med overføringer, i alle tilfeller maksimum to måneder, gi investorer tilhørende den andre kontraherende part tillatelse til fritt å kunne overføre i forbindelse med deres investeringer:

- (i) avkastning, royalties og andre inntekter som følger av investeringene;
- (ii) investert kapital eller utbytte fra en fullstendig eller delvis avvikling eller avhendelse av en investering;
- (iii) midler som tilbakebetales for lån i forbindelse med en investering og forfalne renter;
- (iv) inntekt mottatt av utenlandske ansatte som utfører arbeid i forbindelse med en investering.

2. Overføringer av valuta i henhold til denne avtale skal skje uten forsinkelse i den konvertible valuta investeringen ble gjort i, eller i enhver annen konvertibel valuta hvis dette er avtalt med investoren, og til den offisielle valutakurs som er notert på datoen for overføringen av sentralbanken i den kontraherende part som står for overføringen.

3. De kontraherende parter forplikter seg til å gi overføringer nevnt i denne artikkel en behandling som ikke er mindre gunstig enn den som gis overføringer som stammer fra investeringer foretatt av investorer fra et hvilket som helst tredjeland.

Artikkel VIII

Subrogasjon

En kontraherende part eller det organ den har utpekt som har foretatt en utbetaling til en av sine investorer i henhold til en garanti gitt for en investering på den andre kontraherende parts territorium, har i kraft av subrogasjon rett til å utøve nevnte investors rettigheter og handlinger samt til å påta seg dennes forpliktelser. Retten til å tre inn i rettighetene og forpliktelsene til den garanterte investoren gjelder også rett til overføring i henhold til artikkel VII i denne avtale. Den kontraherende part som foretar utbetalingen, kan ikke oppnå rettigheter eller påta seg forpliktelser som er større en den garanterte investorens rettigheter og forpliktelser.

Artikkel IX

Tvister mellom en investor og en kontraherende part

1. Denne artikkel kommer til anvendelse for enhver rettslig tvist mellom en investor tilhørende en kontraherende part og den andre kontraherende part i forbindelse med en investering som den førstnevnte har foretatt på den sistnevntes territorium.
2. Dersom en tvist mellom en investor tilhørende den ene kontraherende part og den andre kontraherende part fortsatt eksisterer etter en periode på tre måneder, skal investoren ha rett til å henvise saken enten til:
 - a. det internasjonale senter for bileggelse av investeringstvister under henvisning til de relevante bestemmelser i konvensjonen om bileggelse av investeringstvister mellom stater og borgere av andre stater, som ble åpnet for undertegning i Washington D.C. den 18. mars 1965, eller dersom ingen av de kontraherende parter er tilsluttet denne konvensjon,
 - b. en voldgiftsmann eller en internasjonal ad hoc voldgiftsdomstol opprettet i henhold til voldgiftsreglene fastsatt av De Forente Nasjoners kommisjon for internasjonal handelsrett. Partene i tvisten kan inngå skriftlig avtale om å endre disse reglene. Voldgiftskjennelsen er endelig og bindende for begge partene i tvisten.

Artikkel X

Tvister mellom de kontraherende parter

1. Tvister mellom de kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av denne avtale bør i den grad det er mulig løses ved forhandlinger mellom de kontraherende parter.
2. Dersom en tvist mellom de kontraherende parter ikke er bilagt på denne måten innen seks måneder etter at forhandlingene ble innledet, skal den henvises til en voldgiftsdomstol etter anmodning fra en av de kontraherende parter.
3. Voldgiftsdomstolen skal oppnevnes for hver enkelt sak på følgende måte:

innen tre måneder etter at anmodning om voldgift er mottatt skal hver av de kontraherende parter oppnevne ett medlem av voldgiftsdomstolen. Disse to medlemmene skal deretter velge en statsborger tilhørende et tredjeland som, etter godkjennelse av de to kontraherende parter, skal oppnevnes til formann for domstolen. Formannen skal oppnevnes innen to måneder etter datoen for oppnevningen av de to andre medlemmene.
4. Dersom de nødvendige oppnevninger ikke er foretatt innen de tidsfrister som er angitt i punkt (3) i denne artikkel, kan hver av de kontraherende parter, dersom ingen annen avtale foreligger, anmode presidenten for den internasjonale domstol om å foreta de nødvendige oppnevninger. Dersom presidenten er statsborger av en av de kontraherende parter eller er forhindret i å utøve den nevnte funksjon, skal visepresidenten anmodes om å foreta de nødvendige oppnevninger. Dersom visepresidenten er statsborger av en av de kontraherende parter eller dersom også han er forhindret i å utøve den nevnte funksjon, skal det medlem av den internasjonale domstol med lengst ansiennitet som ikke er statsborger i en av de kontraherende parter, anmodes om å foreta de nødvendige oppnevninger.

5. Voldgiftsdomstolen skal selv fastsette sin prosedyre. Den skal treffe sin avgjørelse på grunnlag av bestemmelsene i denne avtale og folkerettens alminnelige regler og prinsipper. Voldgiftsdomstolen treffer sin avgjørelse ved stemmeflertall. Avgjørelsen er endelig og bindende for begge de kontraherende parter.

6. Hver kontraherende part skal bære omkostningene for sitt eget medlem i domstolen og for sin deltakelse i voldgiftssaken; omkostningene for presidenten og de resterende omkostninger skal de kontraherende parter bære med like deler.

Artikkel XI Konsultasjoner

Representantene for de kontraherende parter skal, dersom det er nødvendig, avholde møter for å vurdere nærmere gjennomføringen av denne avtale. Disse møtene skal holdes etter forslag fra en kontraherende part, på et sted og på et tidspunkt som avtales gjennom diplomatiske kanaler.

Artikkel XII Ikrafttredelse

Hver av de kontraherende parter skal underrette den andre om slutføring en av de prosedyrer som kreves etter dens lovgivning for at avtalen skal tre i kraft. Denne avtale skal tre i kraft på den første dag i måneden etter den dato den andre underretningen ble mottatt.

Artikkel XIII Varighet og opphør

Denne avtale skal være i kraft i ti år. Den skal stilltiende forlenges for ytterligere perioder på ti år, med mindre en av de kontraherende parter sier den opp skriftlig minst seks måneder før hver gyldighetsperiode utløper. For investeringer som er foretatt før underretningen om opphør er mottatt, skal bestemmelsene i artikkel I til XI fortsette å gjelde for en periode på ytterligere ti år regnet fra den dato underretningen ble mottatt.

Til bekreftelse på dette har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til det av sine respektive regjeringer, undertegnet denne avtale.

Utferdiget i Riga den 16. juni 1992 i to eksemplarer på norsk, latvisk og engelsk, idet alle tekstene har samme gyldighet.

I tilfelle uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.